

Svendsen: Der er paa det foreliggende Finanslovsforslag af den højtærede Kirkeminister optaget en Bevilling af et Tilskud til Opførelse af en Kirke i Hjerm. Jeg vil paa alle de interesseredes Vegne takke den højtærede Minister for Forslaget, og jeg vil anbefale det til det kommende Finansudvalgs og Tingets Velvillie. Forslaget er, hvad Motiverne godtgøre, saa velbegrunderet, at jeg finder det nødvendigt at komme ind paa det her. Jeg skal kun kortelig nævne, at der er op imod Hundrede Familier, som have en Afstand til Kirken af fra $\frac{1}{2}$ til 1 Mil, og det ad daarlige Veje, saa der virkelig er god Grund til, at denne Bevilling bliver given, og jeg tvivler heller ikke paa, at naar den højtærede Minister har fundet Bevillingen rimelig, vil Tinget ogsaa følge ham i den Retning.

Vi ere selvfølgelig alle glade ved, at vort Budget nu kommer til at se bedre ud end tidligere, og vi ere vel ogsaa glade ved, at det store Aktiv, vi have i vore Jernbaner, giver et noget bedre Udbytte end tidligere. Der er her et enkelt Punkt, jeg vil bede den højtærede Minister for offentlige Arbejder at henvende sin Opmærksomhed paa. Det er ikke af stor Betydning, men jeg ved jo, at den højtærede Minister er glad ved at faa at høre, hvor der kan spares nogle Penge. Vi pleje jo ellers mest at stille Fordringer. Her er der imidlertid, saa vidt jeg ved, et Forhold, hvorved Statsbanernes Administration fordyres. Ved de mange Smaaistandsættelser og Reparationer, der skulle foretages omkring paa Stationerne, er Forholdet, saa vidt jeg ved, det, at naar f. Eks. blot en Laas paa en Dør gaar i Stykker eller bliver ubrugelig, skal der sendes Bud til de bestemte Folk i Byen, der have det paagældende Arbejde. Saa rejser en Mester ud og ser, hvad det er, der skal gøres, og bagefter rejser en Svend ud for at gøre Arbejdet. Disse Ulemper kunde undgaas, saafremt vedkommende Stationsforstander var berettiget til under nærmere Kontrol at lade lokal Arbejdskraft udføre saadanne Ubetydeligheder. Det vilde ikke alene blive meget billigere, men det vilde ogsaa blive meget hurtigere.

Jeg vil ikke gerne rette Behrejdelse over den Lønningslov, vi vedtog i Fjor med Hensyn til Statsbanefunktionærene. Der er baade i Fjor og i Aar blevet sagt saa meget om den, at jeg ikke skal komme nærmere ind paa den. Men det er virkelig saaledes, som det er udtalt her, at der er enkelte af de lavest lønnede Statsbane-

funktionærer, som lide et virkeligt Tab ved den Lønningslov, vi gennemførte i Fjor, og som skulde være en Forbedring. Og det var det næste, jeg gerne vilde henvende den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, om der ikke kunde raades Bod paa dette. Det er saaledes f. Eks. Tilfældet med Portører rundt omkring i de mindre Byer. De faa mindre i Løn nu, end de have haft hidtil, fordi der kræves mere af dem til Pensionsfonden. Deres tidligere Løn er selvfølgelig ikke bleven mindre, var den det, vilde de have faaet et personligt Tillæg, men da der kræves et større Bidrag til Pensionsfonden, bliver Lønnen faktisk mindre, særlig ogsaa af den Grund, at de tidligere Huslejegodtgørelser ere tagne fra dem. Jeg vil gerne henstille, om det ikke var muligt at faa disse enkelte Pletter paa Lønningsloven bort ad administrativ Vej, saa at disse enkelte Mennesker ikke skulle føle sig tilsidesatte og forurettede.

Det ærede Medlem for Viborg (Svejestrup), rettede forleden en Opfordring til den højtærede Minister om at tage under Overvejelse, om der ikke er særlig Grund til ved Ansættelse af Personale ved Statsbanerne at tage Hensyn til, om vedkommende var ædruelig, var Afholdsmand. Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Knudsen) var meget bange for, at denne Opfordring skulde bidrage til at fremkalde Uærlighed, Forstillelse osv. Jeg er dog den højtærede Minister taknemmelig for det Svar, han gav det ærede Medlem for Viborg, der saa varmt anbefalede den Sag, og som for øvrigt i sin Virksomhed som Herredsfoged har gjort betydningsfulde Skridt for at fremme Ædrueligheden ved at lade det staa til Sogneraadene omkring i sin Jurisdiktion, om de ville have Udskaenkning af Spiritus ved forskellige Lejligheder, Auktioner eller lignende. Den højtærede Minister gav jo et imødekomende Svar, idet han mente, at der kunde være en Del Stillinger ved Statsbanerne, hvor der kunde tages Hensyn til, om vedkommende var fuldt ædruelig, var Afholdsmand. Jeg vilde ønske, at der maatte blive taget Hensyn til det i det videst mulige Omfang. Thi det er jo af en overordentlig Betydning for Hundreder og Tusinder af Menneskeliv, om de Folk, der have med Sikkerhedstjenesten at gøre og med at fremføre Togene, ere fuldkommen klare, saa at de kunne udføre deres Arbejde paa en fuldkommen sikker Maade. Mange Menneskeliv kunne jo sættes i Fare, fordi en enkelt Mand ved at kigge for